

Λύση μόνο με το Ευαγγέλιο!

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης](#)

«Όταν κάποιοι χριστιανοί, που φέρουν μόνον το όνομα, ζητάνε να τους λύσουμε τις διαφορές τους (όταν τρώγωνται μεταξύ τους), να δεχτούμε μόνον, όταν δεχτούν να τις λύσουμε με το Ευαγγέλιο, διότι όλες οι άλλες λύσεις είναι ένας συνεχής πονοκέφαλος με ασπιρίνες. Όλοι οι άνθρωποι που μαλώνουν μεταξύ τους, όλοι τους λένε ότι έχουν και δίκαιο, μόνον που παίρνουν περισσότερο δίκαιο απ' ό,τι δικαιούνται, γι' αυτό και διαφωνούν συνέχεια. Το Ευαγγέλιο κάνει την καλύτερη μοιρασιά» (Οσίου Παϊσίου Αγιορείτου, Επιστολές, έκδ. Ι. Ησυχ. Ευαγγ. Ιωάννης ο Θεολόγος, Σουρωτή Θεσσαλονίκης).

Όχι μόνον οι εκτός της Εκκλησίας αλλά και οι εντός αυτής χριστιανοί «που φέρουν μόνον το όνομα», κατά τον όσιο μεγάλο Γέροντα, συνεπώς ζουν και αυτοί ως «άθεοι εν τω κόσμω» (απ. Παύλος), έχουν ως κύριο χαρακτηριστικό τους τον εγωισμό, δηλαδή την ενεργούμενη αμαρτία με όλα τα παρακλάδια της. Κατ' ακρίβεια βέβαια ακόμη και οι θεωρούμενοι προχωρημένοι στην πνευματική ζωή ταλαιπωρούνται από τις νύξεις του εγωισμού, διότι στον κόσμο τούτο όλοι

υποκείμεθα στην αμαρτία, κανείς δεν είναι αναμάρτητος. Η διαφορά μεταξύ ενός εν επιγνώσει πιστού χριστιανού και ενός απίστου έγκειται στο ότι ο πιστός βρίσκεται αδιάκοπα σε μία πορεία αύξησης της χάρις του Θεού, στον βαθμό που τηρεί τις εντολές του Κυρίου Ιησού Χριστού, που σημαίνει ότι τον εγωισμό του όταν πάει να εκδηλωθεί τον επισημαίνει και αγωνίζεται εν μετανοία να τον μεταστρέψει για να τον κάνει αληθινή και άδολη αγάπη προς τον Θεό και τον συνάνθρωπο. Ο μη πιστός όμως δεν κάνει αυτόν τον αγώνα. Άγεται και φέρεται συνήθως από τις παρορμήσεις της εμπαθούς καρδιάς του, οπότε η επιβολή του δικού του θελήματος με παραθεώρηση του Θεϊκού θελήματος γίνεται η καθημερινή πρακτική του – το εγώ του είναι και ο θεός του.

Αυτήν την επιβολή του εγώ εις βάρος του άλλου συνανθρώπου επισημαίνουμε αδιάκοπα στις μεταξύ των ανθρώπων σχέσεις, με το «συντριπτικό» κατ' αυτούς επιχείρημα ότι ο καθένας είναι βέβαιος για το «δίκιο του». Αν ερωτηθεί ένας που είναι οργισμένος κατά του πλησίον του, δεν υπάρχει περίπτωση να μη δικαιολογηθεί, να μη θεωρήσει ότι καλώς εχθρεύεται τον άλλον, γιατί τον έθιξε, γιατί τον αδίκησε, γιατί του συμπεριφέρθηκε με τρόπο πονηρό και συμφεροντολογικό. Κι έχει «δίκιο»! Γιατί σε ένα ποσοστό στον κόσμο τούτο όλοι λίγο πολύ φταίμε – «πολλά γάρ πταίομεν άπαντες» όπως λέει η Γραφή. Το πρόβλημα όμως, καθώς επισημαίνει ο άγιος, είναι ότι διεκδικούμε παραπάνω δίκιο από όσο μας πρέπει. Κι αυτό γιατί; Διότι ο νους μας θολωμένος από τον εγωισμό δεν διακρίνει σωστά – ο νους πάντοτε πλανάται όταν η καρδιά δεν είναι καθαρή, όταν δηλαδή δεν είναι γεμάτη από αγάπη. Το αποτέλεσμα; Η σπίθα και η φωτιά. Ο

έναν εγωισμό που συγκρούεται με τον άλλο εγωισμό, σαν δύο πέτρες που βγάζουν σπίθα από τη μεταξύ τους σύγκρουση.

Τι γίνεται στην περίπτωση που μία τέτοια διαμάχη έρθει ενώπιόν μας; Τι μπορούμε και πρέπει να πούμε, όταν δύο με διαφωνία μεταξύ τους θελήσουν να τα βρουν με «δαιτητή» εμάς; Εννοείται ότι ο καθένας θα θελήσει να μας πάρει με το μέρος του, παρουσιάζοντάς μας τα πράγματα εντελώς «φουσκωμένα» για τον άλλον και εντελώς «εν σμικρύνει και αθώα» για τον εαυτό του. Ο ίδιος ο Κύριος βρέθηκε σε τέτοια στιγμή: Του ζήτησαν δύο άνθρωποι να τους λύσει τη διαφορά. Κι Εκείνος, ο παντογνώστης και καρδιογνώστης, αρνήθηκε! «Ποιος με έβαλε δικαστή ανάμεσά σας;» είπε, παραπέμποντας ουσιαστικά και στο ανάλογο περιστατικό από την Παλαιά Διαθήκη με τον Μωϋσή (που έκανε τον δικαστή και βρέθηκε στη συνέχεια ο ίδιος υπόδικος!). Κι είναι η στάση Του αυτή που μας δείχνει τον δρόμο: να μη πέφτουμε στην παγίδα του κριτή - θα κατηγορηθούμε και από τους δύο διαφωνούντες.

Μόνο σε μία περίπτωση μπορούμε να πούμε τη γνώμη μας, αλλά με ταπείνωση και αγάπη και προσευχή: όταν προτείνουμε τη λύση του Ευαγγελίου. Και μάλιστα τότε που διαπιστώνουμε ότι οι διαφωνούντες έχουν έστω και μία μικρή διάθεση να ακούσουν, έχουν δηλαδή κάποια μικρή ταπείνωση. Και τι προτείνει το Ευαγγέλιο; Τίποτε άλλο από την αγάπη των ανθρώπων μεταξύ τους, δηλαδή από τη διάθεση ο καθένας να δίνει περισσότερο δίκιο στον άλλον! Θυμόμαστε και πάλι το όσιο Αγιορείτη που έλεγε με τον μοναδικό εποπτικό τρόπο του: «Χριστιανική μοιρασιά και δικαιοσύνη είναι από τα δέκα να πάρω εγώ τα δύο και να δώσω στον άλλον τα οκτώ!» Κάθε άλλος τρόπος για έναν χριστιανό είναι «συνεχής πονοκέφαλος με ασπιρίνες».

Αν όπως είπαμε οι διαφωνούντες είναι καλοπροαίρετοι και έχουν κάποιο χριστιανικό στοιχείο μέσα τους θα δεχτούν τη λύση και θα ευχαριστήσουν τον Θεό, κι ίσως κι εμάς. Αν όμως δεν είναι, τότε ματαίως κοπιάζουμε, ματαίως μιλάμε και εκφέρουμε γνώμη: η γνώμη μας γίνεται αφορμή μεγαλύτερης έξαψης των παθών που την «πληρώνουμε» κι εμείς. Σπουδαίο παράδειγμα επ' αυτού έχουμε από τον βίο του μεγάλου οσίου νηπτικού Πατέρα της Εκκλησίας Ισαάκ του Σύρου. Μόλις είχε γίνει επίσκοπος Νινευί ο ησυχαστής όσιος Ισαάκ, και μάλιστα με μεγάλη πίεση και αποκάλυψη Κυρίου, και ήρθαν δύο χριστιανοί για να βρουν το δίκιο τους. Ο ένας ήταν δανειστής και ο άλλος οφειλέτης. Ο δανειστής είχε τα δίκια του: του χρωστούσε ο άλλος και αργοπορούσε την εξόφληση. Ο οφειλέτης είχε κι αυτός τα δικά του: φτωχός άνθρωπος μεροκαματιάρης ήταν και ήθελε μία παράταση χρόνου από τον δανειστή. Ο πρώτος έξαλλος επιτέθηκε με σκαιό τρόπο κατά του άλλου «αδελφού», φώναζε, έλεγε, έλεγε... Ο άλλος μαζεμένος άκουγε. Ο άγιος Ισαάκ που

προσευχόταν με πόνο με την όλη κατάσταση πήρε κάποια στιγμή τον λόγο. Και τι είπε; Ό,τι λέει το Ευαγγέλιο. «Αδελφέ μου, ο Κύριος στο Ευαγγέλιο ζητάει να αγαπάμε ο ένας τον άλλον, να είμαστε συγκαταβατικοί, να παραιτούμαστε κάποιες φορές και από τα δικαιώματά μας». Ο δανειστής βεβαίως με τα λόγια του αγίου εξοργίστηκε ακόμη περισσότερο. Στράφηκε και κατά του επισκόπου του. Αποτέλεσμα: έφυγε απειλώντας ότι θα σύρει τον χρεώστη στα δικαστήρια. Και ο άγιος Ισαάκ, αφού αγκάλιασε τον άνθρωπο και τον παρηγόρησε, λέγοντας ότι θα κάνει ό,τι ήταν ανθρωπίνως δυνατό, μάζεψε τα πράγματά του, εγκατέλειψε τον επισκοπικό του θρόνο και επανήλθε στο ησυχαστήριό του. Το σκεπτικό του ήταν ατράνταχτο: «Αν δεν μπορώ να πείσω τους χριστιανούς μου με τον λόγο του Ευαγγελίου, τότε ποια είναι η θέση μου εδώ;».

pgdorbas.blogspot.com

PERMANENTLY_REMOVED